

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 15Csp/39/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519202405
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michala Bašticová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1519202405.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Michalou Bašticovou, v spore žalobkyne: N. C., B.. XX.XX.XXXX, O. X. J. X, XXX XX O., právne zastúpená: Advokátska kancelária HASALA, s.r.o., IČO: 47 244 224, so sídlom Drieňová 34, 821 02 Bratislava, proti žalovanému: Incheba, akciová spoločnosť (v skratke Incheba, a.s.), IČO: 00 211 087, so sídlom Viedenská cesta 3 - 7, 851 01 Bratislava, o zaplatenie 1.800 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.800 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 01.03.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.06.2019 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 720 eur s príslušnými úrokmi z omeškania a náhrady trov konania. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila tým, že ako spotrebiteľka uzatvorila dňa 11.08.2017 so žalovaným ako ubytovateľom zmluvu o ubytovaní v zmysle § 754 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) na dobu určitú od 04.09.2017 do 29.06.2018. Žalobkyňa uviedla, že platba za školský rok za ubytovanie v Student Residence v cene 1.800 eur bola rozdelená na dve rovnaké čiastky, z ktorých prvú v sume 900 eur zaslala na účet žalovaného dňa 11.08.2017 a druhú v rovnakej výške dňa 09.01.2018. Žalobkyňa bola z osobných dôvodov nútená ukončiť ubytovanie v Bratislave a dňa 26.02.2018 od zmluvy o ubytovaní odstúpila, pričom doručenie tohto odstúpenia bolo v ten istý deň písomne potvrdené žalovaným. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že žalovaného kontaktovala opakovane prostredníctvom e-mailov so žiadosťou o vrátenie preplatku za ubytovanie, avšak bez odpovedi. Na predžalobnú výzvu žalobkyne zo dňa 07.01.2019 reagoval žalovaný listom, v ktorom sa opieral o ustanovenie čl. IV ods. 5 zmluvy o ubytovaní, kde sa uvádza, že ubytovaný, ktorý chce odstúpiť od zmluvy musí za seba pohľadať a zabezpečiť náhradu rovnakého pohľadia a iba v takom prípade mu bude vrátená suma za ubytovanie za obdobie, kedy ubytovanie nevyužíval. Žalobkyňa má za to, že článok IV. ods. 5 zmluvy o ubytovaní je v priamom rozpore s ustanovením § 759 ods. 1 OZ a zastáva názor, že ubytovateľ sa ani nesnažil ujme zabrániť, pretože túto povinnosť protiprávne preniesol v zmluve na ubytovaného. Žalobkyňa zároveň podotkla, že v zmysle ustanovenia § 759 OZ nie je podmienkou na vrátenie peňazí ubytovanej v prípade odstúpenia od zmluvy skutočnosť, že ubytovateľ svojej ujme skutočne zabránil, ale či ubytovateľ mohol ujme zabrániť. Žalobkyňa má za

to, že ubytovateľ svojej ujme zabrániť mohol, keďže žalobkyňa odstúpila od zmluvy uprostred školského roka, keď si študenti v hlavnom meste hľadajú ubytovanie, pričom ubytovateľ inzeruje svoje zariadenie na viacerých slovenských aj zahraničných webových portáloch a aj na sociálnej sieti Facebook, kde na svojej domovskej stránke ubytovateľ tvrdí, že dostáva stovky žiadostí o ubytovanie. Podľa žalobkyne je ustanovenie § 759 OZ koncipované úmyselne výrazne v prospech ubytovaného. Právo na odstúpenie od zmluvy je možné u ubytovaného využiť kedykoľvek aj pred uplynutím dohodnutej doby. Pramení to z nazerania na ubytovateľa ako na podnikateľa, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie ubytovania, a preto je v jeho moci pokúsiť sa uvoľnené miesto znovu obsadiť. Žalobkyňa zdôraznila, že článok IV ods. 5 nielenže odporuje kogentnému ustanoveniu Občianskeho zákonníka, ale navyše predstavuje neprijateľnú podmienku v zmluve, ktorá je podľa slovenského právneho poriadku sankcionovaná absolútnou neplatnosťou. Podľa žalobkyne jej bolo ako spotrebiteľke upreté právo na informácie podľa § 3 ods. 1 (informácie týkajúce sa vypovedania zmluvy) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj právo na ochranu svojich ekonomických záujmov. Žalobkyňa taktiež poukázala na skutočnosť, že ubytovateľ nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu a používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, pričom poskytovateľ služby zároveň nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Záverom žalobkyňa zhrnula, že dňa 26.02.2018 ako ubytovaná platne odstúpila od zmluvy o ubytovaní, pričom doručenie tohto odstúpenia bolo potvrdené ubytovateľom v ten istý deň. Z uvedeného dôvodu sa žalobkyňa domáha vrátenia alikvotnej časti peňazí z ceny za ubytovanie, ktoré si ubytovateľ ponechal z titulu bezdôvodného obohatenia a to za 4 mesiace, počas ktorých ubytovacie zariadenie ako ubytovaná nevyužila (od 01.03.2018 do 31.06.2018).

2. Dňa 12.07.2019 vydal tunajší súd platobný rozkaz č. k. 15Csp/39/2019 - 43, ktorý bol žalovanému doručený dňa 16.07.2019. Žalovaný v odpore zo dňa 30.07.2019 uviedol, že záujemcovia o ubytovanie v zariadení prevádzkovanom žalovaným si ubytovanie rezervujú prostredníctvom rezervačného formulára. Rezervačný formulár však predstavuje len prostriedok na dočasné rezervovanie dostupnej ubytovacej kapacity a jeho vyplnenie neznamená vznik povinnosti záujemcu uzatvoriť so žalovaným zmluvu o ubytovaní. Žalobkyňa dňa 26.07.2017 vyplnila rezervačný formulár a odoslala ho žalovanému.

Po spracovaní informácií žalovaný zaslal žalobkyňu návrh zmluvy o ubytovaní, ktorý mohla žalobkyňa prijať, odmietnuť, zasláť k jeho zneniu pripomienky, alebo požadovať vysvetlenie, či úpravu navrhovanej textácie jednotlivých ustanovení. Žalovaný má za to, že pred uzavretím zmluvy o ubytovaní prebehol riadny negociačný proces, počas ktorého žalobkyňa mala jednoznačne možnosť ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. Žalobkyňa však túto možnosť nevyužila a žalovanému bez dodatočných požiadaviek zaslala podpísaný scan zmluvy o ubytovaní a doručila podpísané rovnopisy zmluvy o ubytovaní, čím došlo k uzatvoreniu zmluvy o ubytovaní. Vo vzťahu k ustanoveniu čl. IV bodu 5. uzavretej zmluvy žalovaný uviedol, že ide o jednoznačné a zrozumiteľné zmluvné dojednanie, ktoré je v súlade s požiadavkami kladenými v § 54 ods. 1 OZ a nepredstavuje odklon od zákonnej úpravy OZ. Práve naopak bolo dojednané na prospech spotrebiteľa, nakoľko ubytovanému poskytuje nad rámec zákonnej úpravy možnosť vyhnúť sa zákonnej povinnosti uhradiť ubytovateľovi ujmu mu vzniknutú v dôsledku predčasného ukončenia ubytovania tým, že vzniku ujmy na strane ubytovateľa predíde nájdením náhrady. Žalovaný v ďalšom texte svojho vyjadrenia zdôraznil, že predmetné zmluvné ustanovenie neznamená akékoľvek prenesenie bremena prevencie ujmy na žalobkyňu ako spotrebiteľa, ale ide len o poskytnutie nadštandardnej možnosti eliminácie vzniku ujmy spotrebiteľovi. Žalovaný taktiež poukázal

na skutočnosť, že ešte v deň doručenia odstúpenia od zmluvy o ubytovaní zo strany žalobkyne sa pokúšal zabrániť vzniku ujmy mu spôsobenej predčasným ukončením zmluvy a kontaktoval Ekonomickú univerzitu v Bratislave, či viaceré realitné agentúry s cieľom zabezpečenia náhrady do ubytovacieho zariadenia. V otázke možnosti predísť ujme vzniknutej v dôsledku predčasného ukončenia zmluvy o ubytovaní žalovaný vyzdvihol, že poskytuje ubytovanie internátneho typu, ktoré je poskytované najmä študentom a dopyt

po ňom sa odvíja od obvyklého harmonogramu vysokoškolského štúdia a ide teda o sezónny záujem o ubytovanie, pričom platí, že študenti veľmi ojedinele menia ubytovanie počas akademického roka prebiehajúcej výučby. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa odstúpila od zmluvy uprostred školského roka, teda mimo sezóny, kedy je záujem o ubytovanie najmenší, resp. takmer žiadny a žalovaný nemal možnosť nájsť za výpadok náhradu a zabrániť ujme. Žalovaný taktiež podotkol, že v období kedy žalobkyňa odstúpila

od zmluvy o ubytovaní nemal obsadené všetky svoje kapacity. Z uvedených skutočností je podľa žalovaného zrejme, že objektívne nemohol zabrániť ujme mu vzniknutej v dôsledku predčasného zrušenia ubytovania žalobkyňou, a teda žalobkyni v súlade s ustanovením § 759 ods. 1 OZ vznikla povinnosť žalovanému ujmu nahradiť. Na záver svojho vyjadrenia žalovaný odmietol účelovú interpretáciu žalobkyne, ktorou sa ho snaží vykresliť ako nepoctivého obchodníka. Žalovaný má za to, že tvrdenia žalobkyne o tom, že jej bolo upreté právo na informácie podľa § 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov absolútne neobstojí, nakoľko predmetný zákon v nasledujúcom odseku jasne stanovuje, že predmetné právo spotrebiteľa na informácie sa zabezpečuje povinnosťou orgánu verejnej moci zverejniť právoplatné rozhodnutia vo veciach týkajúcich sa ustanovení predmetného zákona, ako aj ďalších osobitných predpisov upravujúcich práva spotrebiteľov. Žalovaný sa domnieva, že vo vzťahu k žalobkyni pristupoval profesionálne a férovo, v súlade s dobrými mravmi a so zaužívanou praxou a zvyklosťami, pričom neposkytol žalobkyni žiadne nesprávne alebo nepravdivé informácie, ani nevykonal žiadne úkony, ktoré mohli žalobkyňu viesť do omylu. Na záver žalovaný konštatoval, že aj keby sa súd stotožnil s účelovým výkladom žalobkyne a dospel k záveru, že ustanovenie čl. IV bod 5 zmluvy o ubytovaní by malo predstavovať neprijateľnú podmienku, má žalovaný za to, že uvedené by malo prípadne mať za následok výlučne neplatnosť dotknutého ustanovenia zmluvy o ubytovaní. Na vzniknutú situáciu by tak bolo nutné aplikovať ustanovenie § 759 ods. 1 OZ, v súlade s ktorým by sa zmluvne strany dostali do rovnakej právnej situácie, nakoľko žalovanému predčasným ukončením zmluvy o ubytovaní zo strany žalobkyne preukázateľne vznikla ujma, žalovaný jej vzniku napriek snahe objektívne nemohol zabrániť a žalobkyňa bola zo zákona povinná ujmu nahradiť. Žalovaný má z uvedených dôvodov za to, že požadovanú sumu bezdôvodného obohatenia si ponechal oprávnené a nie bez právneho dôvodu, a preto ju žalobkyni nie je povinný vrátiť.

3. Vyjadrením k odporu zo dňa 14.02.2020 žalobkyňa navrhla zmenu žaloby a žiadala zaviazat žalovaného povinnosťou zaplatiť jej sumu vo výške 1.800 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 01.03.2018 až do zaplataenia, ako aj nahradiť trovy konania. V predmetnom vyjadrení žalobkyňa rozpísala krok po kroku proces uzatvorenia zmluvy o ubytovaní. Podľa žalobkyne ide o ukázkový príklad uzatvorenia zmluvy na diaľku podľa zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho. Žalobkyňa je toho názoru, že sa nejedná čisto o zmluvu o ubytovaní podľa § 754 OZ, ale ide o zmluvu uzatvorenú na diaľku v zmysle zákona č. 102/2014 Z. z. so všetkými právnymi dôsledkami z toho vyplývajúcimi. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že sám žalovaný v odpovedi na rezerváciu zo dňa 09.08.2017 uviedol, že zaslaním tohto scanu považuj zmluvu o ubytovaní za platne uzatvorenú a pre obe strany záväznú. Žalobkyňa má za to, že niet pochýb, že zmluva bola uzatvorená okamihom, keď scan s podpísanou zmluvou od žalobkyne prišiel žalovanému. Žalobkyňa v ďalšom texte svojho vyjadrenia odkázala na ustanovenie § 3 ods. 1 písm. h) zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na diaľku, podľa ktorého je predávajúci povinný pred uzatvorením zmluvy uzavretej na diaľku, a pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmlúv, pričom v prípade neposkytnutia uvedených informácií spotrebiteľovi uplynie v zmysle ustanovenia § 7 ods. 2 citovaného zákona lehota

na odstúpenie od zmluvy po 12 mesiacoch a 14 dňoch odo dňa začatia plynutia lehoty

na odstúpenie od zmluvy. Žalobkyňa sa domnieva, že pri platnom odstúpení od zmluvy, ktoré sa uskutočnilo dňa 26.02.2018, je predávajúci povinný vrátiť spotrebiteľovi všetky platby. Navyše v prípade predpokladanom § 10 ods. 6 písm. a) citovaného zákona spotrebiteľ nie je povinný platiť za služby poskytnuté počas plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy (rok a 14 dní) bez ohľadu na rozsah poskytnutého plnenia, ak predávajúci neposkytol spotrebiteľovi informácie podľa § 3 ods. 1 písm. h) alebo písm. j); alebo ak spotrebiteľ neudelil predávajúcemu výslovný súhlas so začatím poskytovania služby podľa § 4 ods. 6.

Podľa žalobkyne formulácia „nie je povinný platiť za“ zbavuje predávajúceho súdnej ochrany ním tvrdených domnelých práv na plnenie a z hľadiska prípadnej úhrady takýchto plnení spotrebiteľom zakladá plnenie bez právneho dôvodu, a teda bezdôvodné obohatenie.

4. V procesnej duplike žalovaný reagoval na tvrdenie žalobkyne, že zmluva o ubytovaní uzatvorená medzi žalovaným ako ubytovateľom a žalobkyňou ako ubytovanou by mala predstavovať nielen zmluvu o ubytovaní, ale aj zmluvu uzatvorenú na diaľku. Žalovaný poukázal na pôsobnosť zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej

na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov („zákon o zmluvách uzavretých na diaľku“, ktorá je zadaná v ustanovení § 1 ods. 2 písm. g)), podľa ktorého sa tento zákon nevzťahuje na zmluvy, ktorých predmetom je časovo obmedzené užívanie ubytovacích zariadení, poskytovanie dlhodobých rekreačných služieb, ich véna a sprostredkovanie ich ďalšieho predaja. Podľa žalovaného je zrejmé, že sa žalobkyňou používaná úprava zákona o zmluvách uzavretých na diaľku sa na posudzovaný prípad nevzťahuje a vzhľadom na nemožnosť aplikácie zákona o zmluvách uzavretých

na diaľku alebo inej špeciálnej zákonnej úpravy týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa sa vzťah žalobkyne a žalovaného spravuje ustanovenia Občianskeho zákonníka. V ďalšom texte svojho vyjadrenia žalovaný opätovne zhrnul postup pri uzatváraní zmluvy o ubytovaní, keď

e-mailom zaslal žalobkyňi len návrh zmluvy o ubytovaní, vrátane ubytovacieho poriadku. Žalobkyňa bola žalovaným preukázateľne informovaná o všetkých podstatných aspektoch ním ponúkaných služieb a o trvaní rezervácie ubytovania na základe doručeného rezervačného formulára, pričom žalobkyňa nebola zo strany žalovaného nijako nútená zaslaný návrh zmluvy prijať, ani ho prijať v určitej lehote. Žalovaný má teda za to, že žalobkyňa mala dostatočný časový priestor na posúdenie a prípadné sprípomienkovanie zmluvy, a že pri jej uzatváraní nebola v žiadnom prípade v tiesni. Žalovaný zároveň zastáva názor, že z popísaného postupu uzatvárania zmluvy o ubytovaní je zrejmé, že žalobkyňa mala možnosť ovplyvniť obsah uzatvárajúcej zmluvy o ubytovaní pred jej uzavretím, pričom v zmysle právnej teórie možno úpravu o neprijateľných zmluvných podmienkach aplikovať len pri takých spotrebiteľských zmluvách, pri uzatváraní ktorých nemal spotrebiteľ možnosť ovplyvňovať ich obsah. Žalovaný ďalej uviedol, že ak došlo k zrušeniu zmluvy o ubytovaní v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 OZ, zmluvné strany si mali navzájom vrátiť plnenia poskytnuté

na jej základe. Žalobkyňa síce žalovanému poskytla platby za ubytovanie na dobu trvania zmluvy o ubytovaní v celkovej výške 1.800 eur (2 x 900 eur), ale v čase od 04.09.2017

do 01.03.2018 na základe uzavretej zmluvy užívala priestory žalovaného. Zrušením zmluvy o ubytovaní od počiatku právny dôvod užívania priestorov žalovaného žalobkyňou dodatočne odpadol a na strane žalobkyne tým došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, pričom takýto majetkový prospech žalobkyne spočívajúci v užívaní priestorov žalovaného bez právneho dôvodu musí byť vrátený v sume 1.077,59 eur. Žalovaný má za to, že aj v prípade aplikácie zákona o zmluvách uzavretých na diaľku nie je možné na daný prípad aplikovať ustanovenie § 10 ods. 6 písm. a) a požadovať od žalovaného vrátenie celej zaplatenej ceny ubytovania žalobkyňi bez ohľadu na skutočnosť, že zo strany žalovaného už došlo k realizácii plnenia

na základe zmluvy v značnom rozsahu, keďže zmluva o ubytovaní obsahovala súhlas žalobkyne so začatím poskytovania služby pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy, ako aj informácie o možnosti odstúpenia žalobkyne od zmluvy, pričom súhlas žalobkyne

so začatím poskytovania služby pred uplynutím lehoty na odstúpenie je možné vyvodiť aj z dátumu úhrady prvej platby za ubytovanie. Žalovaný opätovne poukázal na skutočnosť, že zakomponovaním ustanovenia čl. IV bod 4 v zmluve o ubytovaní bola žalobkyňi iba daná osobitná možnosť vyhnúť sa prípadnému vzniku zákonnej povinnosti nahradiť ubytovateľovi ujmu mu vzniknutú v prípade predčasného ukončenia zmluvy o ubytovaní žalovaným pred uplynutím dohodnutej doby ubytovania. Predmetné ustanovenie podľa žalovaného teda nepredstavuje znevýhodnenie spotrebiteľa, ale naopak vzdanie sa práva žalovaného mu priznaného zákonom v prípade splnenia určitých podmienok. Žalovaný taktiež uviedol, že aj v prípade, ak sporný čl. IV bod 4. zmluvy o ubytovaní predstavoval neprijateľnú zmluvnú podmienku, neznamenalo by to neplatnosť celej zmluvy o ubytovaní, ale len prípadnú neplatnosť uvedeného dojednania v súlade s § 53 ods. 5 OZ, pričom v takom prípade by sa na miesto neho použila zákonná úprava zakotvená v § 759 ods. 1 OZ s totožnými právnymi dôsledkami. Žalovaný má za to, že ponechaním si celej sumy vo výške 1.800 eur nedošlo na jeho strane k vzniku bezdôvodného obohatenia, ktoré by bol žalobkyňi povinný vydať a nárok žalobkyne považuje v celom rozsahu za nedôvodný.

5. Súd pre účely rozhodnutia vo veci samej vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise a to: zmluvou o ubytovaní zo dňa 28.08.2017, potvrdením o odoslaní platby zo dňa 11.08.2017, potvrdením o odoslaní platby zo dňa 09.01.2018, odstúpením od zmluvy o ubytovaní zo dňa 26.02.2018, e-mailovou komunikáciou medzi stranami sporu, žiadosťou o vrátenie preplatku zo dňa 15.03.2018, listom zo dňa 14.04.2018, predžalobnou výzvou zo dňa 07.01.2019, odpoveďou zo dňa 18.01.2019, a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dňa 11.08.2017 bola medzi žalobkyňou ako ubytovanou a žalovaným ako ubytovateľom uzatvorená zmluva o ubytovaní, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni ubytovanie v ubytovacom zariadení Student Residence na dobu určitú od 04.09.2017 do 29.06.2018 a žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému za ubytovanie dohodnutú cenu 1.800 eur rozdelenú na dve časti. Dňa 11.08.2017 zaslala žalobkyňa na účet žalovaného prvú časť sumy vo výške 900 eur a dňa 09.01.2018 zaslala druhú časť sumy vo výške 900 eur. Zmluva bola uzatvorená na diaľku prostredníctvom elektronickej pošty s tým, že najprv vyplnila žalobkyňa rezervačný formulár na internetovej stránke žalovaného, žalovaný jej následne odpovedal e-mailovou správou, v ktorej jej oznámil, že pre platné a záväzné uzatvorenie zmluvy je potrebné zaslať späť scan podpísanej a kompletne vyplnenej zmluvy. To žalobkyňa urobila dňa 11.08.2017 spolu s úhradou a žalobca dňa 14.08.2017 potvrdil prijatie tohto e-mailu. Zmluva je datovaná dňom 28.08.2017 po tom, ako bola zmluva fyzicky doručená do miesta sídla žalovaného.

Dňa 04.09.2017 sa žalobkyňa ubytovala v Student Residence. Žalobkyňa sa rozhodla ukončiť predmetný zmluvný vzťah z osobných dôvodov a dňa 26.02.2018 od zmluvy odstúpila. Doručenie odstúpenia potvrdil v ten istý deň, t. j. 26.02.2018 písomne (e-mailom) žalovaný. Dňa 01.03.2018 žalobkyňa protokolárne odovzdala svoju izbu. Dňa 08.03.2018 a 14.03.2018 zaslala žalobkyňa žalovanému e-mail, v ktorom ho žiadala o informáciu, kedy jej bude vrátená kaucia a preplatok za ubytovanie. Žalovaný jej dňa 14.03.2018 odpovedal, že vrátením kaucie boli všetky jeho záväzky voči žalobkyni vyporiadané. Žalobkyňa následne listom zo dňa 15.03.2018 požiadala žalovaného o vrátenie preplatku za 4 nevyužitých mesiace v sume 720 eur, čo žalovaný odmietol. V predžalobnej výzve zo dňa 07.01.2019 vyzvala žalovaného na vrátenie sumy 900 eur s dovetkom, že má nárok požadovať vrátenie celej sumy vo výške 1.800 eur. Žalovaný na výzvu reagoval s tým, že ju odmietol a nárok žalobkyne nepovažoval za oprávnený.

7. Súd uznesením č. k. 60Csp 39/2019 - 124 zo dňa 16.09.2020 pripustil na základe návrhu žalobkyne zmenu žaloby v znení, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1.800 eur a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 01.03.2018 až do zaplataenia a nahradiť trovy konania.

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej ako „cit. zákon“), tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti predávajúcich pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho, podmienky organizovania predajných akcií a predaja tovaru alebo poskytovania služieb na predajných akciách a pôsobnosť orgánov dohľadu pri kontrole dodržiavania tohto zákona.

9. Podľa § 1 ods. 2 písm. g) cit. zákona, tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy, ktorých predmetom je časovo obmedzené užívanie ubytovacích zariadení, poskytovanie dlhodobých rekreačných služieb, ich výmena a sprostredkovanie ich ďalšieho predaja. (pri písm. g) je uvedený odkaz č. 9) na zákon č. 161/2011 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri poskytovaní niektorých služieb cestovného ruchu)

10. Podľa § 1 ods. 5 cit. zákona, na právne vzťahy upravené týmto zákonom sa vzťahuje Občiansky zákonník a osobitné predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 2 ods. 1 cit. zákona, zmluvou uzavretou na diaľku sa na účely tohto zákona rozumie zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom dohodnutá a uzavretá výlučne prostredníctvom jedného alebo viacerých prostriedkov diaľkovej komunikácie bez súčasnej fyzickej prítomnosti predávajúceho a spotrebiteľa, najmä využitím webového sídla, elektronickej pošty, telefónu, faxu, adresného listu alebo ponukového katalógu.

12. Podľa § 3 ods. 1 cit. zákona, predávajúci je povinný pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho alebo ak sa zmluva uzatvára na základe objednávky spotrebiteľa, pred tým, ako spotrebiteľ odošle objednávku, jasne a zrozumiteľne oznámiť spotrebiteľovi spôsobom podľa odseku 2 alebo podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, h) informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní práva na odstúpenie od zmluvy; predávajúci zároveň poskytne spotrebiteľovi formulár

na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3, k) informáciu o tom, že spotrebiteľ nie je oprávnený odstúpiť od zmluvy, prípadne informáciu o okolnostiach, za ktorých spotrebiteľ stráca právo na odstúpenie od zmluvy.

13. Podľa § 3 ods. 2 cit. zákona, informácie podľa odseku 1 sa spotrebiteľovi musia poskytnúť v prípade a) zmluvy uzavretej na diaľku spôsobom primeraným použitému prostriedku diaľkovej komunikácie; ak sa tieto informácie poskytujú na trvanlivom nosiči, musia byť pre spotrebiteľa čitateľné.

14. Podľa § 3 ods. 4 cit. zákona, informačná povinnosť podľa odseku 1 písm. h) až j) sa považuje za splnenú aj vtedy, ak predávajúci poskytne spotrebiteľovi riadne vyplnené poučenie o uplatnení práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy uvedené v prílohe č. 2.

15. Podľa § 3 ods. 5 cit. zákona, informácie uvedené v odseku 1 tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a môžu byť zmenené iba s výslovným súhlasom oboch zmluvných strán.

16. Podľa § 3 ods. 8 cit. zákona, dôkazné bremeno splnenia požiadaviek uvedených v odsekoch 1 a 5 znáša predávajúci.

17. Podľa § 4 ods. 6 cit. zákona, ak sa má na základe zmluvy o službách začať poskytovanie služby pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy alebo ak spotrebiteľ o poskytovanie služby pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy požiada, predávajúci je povinný a) poučiť spotrebiteľa o tom, že udelením súhlasu so začatím poskytovania služby pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy stráca po úplnom poskytnutí služby právo na odstúpenie od zmluvy, a b) vyžiadať od spotrebiteľa výslovný súhlas so začatím poskytovania služby pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy a vyhlásenie o tom, že spotrebiteľ bol riadne poučený podľa písmena a).

18. Podľa § 7 ods. 3 cit. zákona, ak predávajúci neposkytol spotrebiteľovi informácie podľa § 3 ods. 1 písm. h) ani v dodatočnej lehote podľa odseku 2, lehota na odstúpenie od zmluvy uplynie po 12 mesiacoch a 14 dňoch odo dňa začatia plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy podľa odseku 1.

19. Podľa § 7 ods. 6 cit. zákona, spotrebiteľ nemôže odstúpiť od zmluvy, predmetom ktorej je k) poskytnutie ubytovacích služieb na iný účel ako na účel ubytovací účel, preprava tovaru, nájom automobilov, poskytnutie stravovacích služieb alebo poskytnutie služieb súvisiacich s činnosťami v rámci voľného času a podľa ktorej sa predávajúci zaväzuje poskytnúť tieto služby v dohodnutom čase alebo v dohodnutej lehote.

20. Podľa § 8 ods. 1 cit. zákona, spotrebiteľ môže uplatniť právo na odstúpenie od zmluvy podľa § 7 ods. 1 u predávajúceho v listinnej podobe alebo v podobe zápisu na inom trvanlivom nosiči; ak bola zmluva uzavretá ústne, na uplatnenie práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy stačí akékoľvek jednoznačne formulované vyhlásenie spotrebiteľa vyjadrujúce jeho vôľu odstúpiť od zmluvy (ďalej len "oznámenie o odstúpení od zmluvy"). Spotrebiteľ môže použiť formulár na odstúpenie od zmluvy podľa prílohy č. 3, ktorý mu odovzdal predávajúci.

21. Podľa § 8 ods. 6 cit. zákona, dôkazné bremeno o uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy znáša spotrebiteľ.

22. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, predávajúci je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 14 dní odo dňa doručenia oznámenia o odstúpení od zmluvy vrátiť spotrebiteľovi všetky platby, ktoré od neho prijal na základe zmluvy alebo v súvislosti s ňou, vrátane nákladov na dopravu, dodanie a poštovné a iných nákladov a poplatkov; tým nie je dotknuté ustanovenie § 8 ods. 5.

23. Podľa § 10 ods. 6 cit. zákona, spotrebiteľ nie je povinný platiť za a) služby poskytnuté počas plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy bez ohľadu na rozsah poskytnutého plnenia, ak 1. predávajúci neposkytol spotrebiteľovi informácie podľa § 3 ods. 1 písm. h) alebo písm. j), 2. spotrebiteľ neudelil predávajúcemu výslovný súhlas so začatím poskytovania služby podľa § 4 ods. 6.

24. V súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami cit. zákona súd právne uzavrel, že na zmluvný vzťah medzi stranami sporu založený zmluvou o ubytovaní, ktorá bola nepochybne uzatvorená na diaľku prostredníctvom internetu a elektronickej komunikácie cez e-mail, je potrebné aplikovať cit. zákon ako špeciálnu právnu úpravu prijatú za účelom ochrany spotrebiteľa ako zmluvnej strany so slabším postavením. Predmetná zmluva jednoznačne podlieha režimu cit. zákona v zmysle ust. § 1 ods. 1.

25. K uvedenému záveru súd dospel aj na základe toho, že pôsobnosť cit. zákona nie je vylúčená pokiaľ ide o poskytovanie ubytovacích služieb, resp. časovo obmedzené užívanie ubytovacích zariadení na kratšie obdobie ako 1 rok, nakoľko odkaz k § 1 ods. 2 písm. g) sa vzťahuje konkrétne na zákon č. 161/2011 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri poskytovaní niektorých služieb cestovného ruchu, a teda z pôsobnosti cit. zákona sú vylúčené zmluvy podľa zákona č. 161/2011 Z. z. uzavreté na dlhšiu dobu ako 1 rok. V danom prípade sa jedná o zmluvu uzatvorenú na kratšie obdobie ako 1 rok; to znamená, že súd bol povinný aplikovať na predmetný zmluvný vzťah ustanovenia cit. zákona.

26. Nesporný bol v konaní fakt, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu bol uzatvorený na diaľku prostredníctvom internetu a elektronickej pošty spôsobom, že žalovaný zaslal návrh zmluvy žalobkyni na základe jej dopytu na e-mail a žalobkyňa ju akceptovala podpisom, zaslala scan zmluvy žalovanému naspäť rovnako e-mailom, uhradila prvú časť ceny vo výške 900 eur a až následne doručila fyzicky zmluvu žalovanému.

27. Žalobkyňa je fyzická osoba vystupujúca ako spotrebiteľ a prijímateľ objednanej služby.

28. Žalovaný ako dodávateľ služby prevádzkuje súkromné ubytovacie zariadenie Student Residence v rámci svojho komplexu ako to vyplýva z jeho webovej stránky.

29. Rovnako ako nespornú súd vyhodnotil tú skutočnosť, že žalovaný si nesplnil povinnosť oznámiť jasne a zrozumiteľne spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy uzavretej na diaľku v zmysle § 3 ods. 1 písm. h) cit. zákona informáciu o práve spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy, podmienkach, lehote a postupe pri uplatňovaní tohto práva (príp. podľa písm. k) informáciu o nemožnosti odstúpiť od zmluvy) a neposkytol žalobkyni formulár na odstúpenie od zmluvy v zmysle prílohy č. 3 zákona. Žalovaný túto skutočnosť nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil, že by tak pred uzavretím zmluvy urobil. Informačnú povinnosť si žalovaný nesplnil ani poskytnutím vyplneného tlačiva s poučením o uplatnení práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy v zmysle prílohy č. 2 zákona podľa § 3 ods. 4 cit. zákona. Informácie podľa § 3 ods. 1 písm. a) až t) tvoria v zmysle § 3 ods. 5 cit. zákona neoddeliteľnú súčasť zmluvy uzavretej na diaľku, čo preukázateľne v danom prípade netvorili.

30. Rovnako nebolo v konaní preukázané, že by žalobkyňa udelila žalovanému výslovný súhlas so začatím poskytovania služby pred uplynutím lehoty na odstúpenie od zmluvy, ani to, že bola o prípadných následkoch po prijatí takého postupu poučená v zmysle § 4 ods. 6 cit. zákona.

31. Porušenie informačnej povinnosti o možnosti (nemožnosti) odstúpenia od zmluvy má ďalekosiahle konzekvencie v zmysle cit. zákona, nakoľko keďže si žalovaný voči žalobkyni povinnosť informovať o odstúpení od zmluvy nesplnil a to ani v dodatočnej lehote, predĺžila sa lehota na odstúpenie od zmluvy o celých 12 mesiacov a teda mohla uplynúť až po 12 mesiacoch a 14 dňoch odo dňa uzavretia zmluvy o poskytnutí služby (ubytovacej), to znamená že žalobkyňa mala v zmysle § 7 ods. 3 cit. zákona právo odstúpiť od uzatvorenej zmluvy až do 25.08.2018 (zmluva bola uzavretá dňa 11.08.2017). Žalobkyňa využila svoje právo a odstúpila od zmluvy písomne (e-mailom) dňa 26.02.2018, preto je jednoznačné, že lehota na odstúpenie od zmluvy bola v tomto prípade zachovaná.

32. Pokiaľ išlo o posúdenie ustanovenia § 7 ods. 6 písm. k) cit. zákona, súd podotýka, že podľa znenia účinného v čase uzavretia zmluvy (11.08.2017) platilo, že spotrebiteľ nemôže odstúpiť od zmluvy, predmetom ktorej je poskytnutie ubytovacích služieb na iný ako ubytovací účel (pozn. súdu: k zmene právnej úpravy došlo s účinnosťou od 01.01.2019, v zmysle ktorej dovtedajšie slovné spojenie „ubytovací účel“ nahradilo slovné spojenie „účel bývania“). Keďže predmetná zmluva bola jednoznačne uzatvorená na ubytovací účel, žalobkyňa od nej mohla platne a účinne odstúpiť.

33. Súd konštatuje, že žalobkyňa dňa 26.02.2018 platne odstúpila od uzatvorenej zmluvy o ubytovaní, v dôsledku čoho bol žalovaný povinný bez zbytočného odkladu vrátiť žalobkyni všetky platby, ktoré od nej prijal na základe zmluvy v súlade s § 9 ods. 1 cit. zákona.

34. Keďže žalobkyňa preukázateľne neudelila žalovanému výslovný súhlas v zmysle § 4 ods. 6 cit. zákona a žalovaný si preukázateľne nesplnil informačnú povinnosť v zmysle § 3 ods. 1 písm. h) cit. zákona, vzťahuje sa na danú situáciu ust. § 10 ods. 6 cit. zákona, podľa znenia ktorého žalobkyňa nie je povinná platiť za služby poskytnuté počas plynutia lehoty na odstúpenie od zmluvy bez ohľadu na rozsah poskytnutého plnenia. Z uvedeného vyplýva, že napriek tomu, že žalobkyňa využívala ubytovacie služby do momentu odstúpenia od zmluvy, nie je povinná za tieto služby zaplatiť.

35. Žalobkyňa dňa 01.03.2018 protokolárne odovzdala izbu žalovanému. Súd s prihliadnutím na túto skutočnosť, ako aj na znenie § 9 ods. 1 cit. zákona o povinnosti vrátiť spotrebiteľovi všetky platby bez zbytočného odkladu po doručení odstúpenia, ku ktorému došlo 26.02.2018, priznal úroky z omeškania od 01.03.2018, nakoľko k tomuto dňu bol žalovaný najneskôr povinný vrátiť žalobkyni všetky prijaté platby.

36. Všetky argumenty uvádzané žalovaným s tendenciou zdôrazňovania aplikácie príslušných ustanovení o zmluve o ubytovaní v Občianskom zákonníku, individuálneho dojednávania obsahu formulárovej zmluvy o ubytovaní, či o možnostiach prevencie vzniku ujmy žalovanému ako ubytovateľovi a povinnosti hľadať „náhradu“ za ubytovaného, súd vyhodnotil pre toto konanie ako irelevantné.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové a právne závery, súd dospel k záveru, že žalobkyňou uplatnený nárok na zaplatenie žalovanej sumy je dôvodný v celom rozsahu vrátane úrokov z omeškania, ktoré zodpovedajú zákonnej výške v súlade s § 517 ods. 2 OZ a vykonávacím predpisom, a preto žalobe vyhovel.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Nakoľko žalobkyňa mala vo veci plný úspech, vznikol jej nárok na náhradu trov konania voči žalovanému a to v plnom rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. (§ 362 ods. 1 CSP)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozh.o.dnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- (§ 366 CSP)

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.
(§ 48 ods. 2 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z.)